

РЕШЕНИЕ

№ 4959

гр. София, 24.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 10.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **4137** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.76, ал.5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е по жалба на Университетска многопрофилна болница за активно лечение /УМБАЛ/ [фирма] срещу Заповед за налагане на санкции № РД-253С-33/06.03.2020г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения акт по съображения, че административният орган не е отчетел обстоятелството, че самият пациент е отказал лечение с ампули човешки имуноглобулин G под търговското наименование I. и неговото лично предпочитание е било за провеждане на лечение с човешки имуноглобулин под търговското наименование P.. Този акт бил документиран в история на заболяването на пациента /ИЗ № 13027/2019г./, където той собственооръчно вписал предпочитанието си и се подписал. По този начин оспорващият намира, че не е нарушен чл.30, т.5 от Националния рамков договор за медицински дейности /НРД МД/ за 2018г. и чл.55, ал.2, т.3 ЗЗО, тъй като не лечебното заведение е изисквало от пациента Ж. да закупи лекарствения препарат P., а самият пациент е отказал лечение с предложения му препарат I., предпочитайки със собствени средства да осигури лечението си. Претендира разноски. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез юрк.В..

Ответникът по оспорването, чрез юрк.Т. в съдебно заседание, моли заповедта да бъде потвърдена като законосъобразна. Сочи, че изложеното в жалбата потвърждава

констатациите на проверяващите, че ЗОЛ Ж. е заплатил девет флакона Р., за които няма доказателства, че са отпуснати от болничната аптека на лечебното заведение. В конкретния случай сочи, че следва да се има предвид, че в цената на клиничната пътека е разчетено лечението с имуноглобулин, а НЗОК осигурява лечението на пациентите в алгоритъма на съответната клинична пътека, с посочения му медикамент и заплаща приложението му в рамките на договорената цена на клиничната пътека.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните и от доказателствата по делото се установява, че между жалбоподателя и НЗОК е сключен договор за оказване на болнична медицинска помощ № 22-7019/2018г.

Със Заповед № РД-25-342/17.12.2019г. на управителя на НЗОК /л.127/ е наредено на основание чл.72, ал.2 ЗЗО извършването на проверка на лечебното заведение със задача „Контрол по изпълнение на договорите на лечебното заведение за оказване на болнична медицинска помощ в съответствие с НРД за медицинските дейности за 2018г.“. Копие от заповедта е връчено на управителя на болницата на 17.12.2019г. За резултатите от извършената проверка е съставен протокол от 17.01.2020г. /л.128 и сл./, видно от който на проверяващите е предоставен договор за доставка на лекарствени продукти за общоболнично приложение по обществена поръчка с ID № 00494-2018-0024/22.04.2019г., сключен между оспорващия и [фирма] за доставка на лекарствен продукт с търговско наименование Р. solution for infusion 100 mg/ml 50 ml. На проверяващите били представени и фактури, издадени от доставчика по договора, ведно с приемо-предавателен протокол и складова разписка за закупуване на посочения лекарствен продукт. Същият бил заприходен в болничната аптека от 01.07.2019г. до 30.09.2019г.

След проверка на историите на заболяването на общо 14 пациенти, лекувани с посочения препарат през посочения период, проверяващите установили, че по отношение на ЗОЛ В. Г. Ж., хоспитализиран на 21.07.2019г. и дехоспитализиран на 16.08.2019г. по КП № 54.1 с основна диагноза „Синдром на Г. Б.“, са отпуснати от болничната аптека 3 бр. флакони с лекарствения продукт Р. solution for infusion 100 mg/ml 50 ml. В медицинската документация били отразени, описани и имало залепен стикер за общо 12 прилагания на лекарствения продукт. В три от прилаганията стикерът бил със сериен номер, отговарящ на серийния номер на доставените количества в болничната аптека. В останалите девет случая бил приложен лекарствен продукт Р. solution for infusion 100 mg/ml 50 ml със сериен номер на флакон, който не е отпускан от болничната аптека и не е доставян в лечебното заведение. Така установеното е квалифицирано като нарушение на чл.30, т.5 НРД МД 2018г. - т.1.1. от протокола.

Протоколът, съдържащ резултатите от извършената проверка е връчен на управителя на лечебното заведение на 28.01.2020г. като в него изрично е указана възможността за подаване на писмено становище по направените в него констатации в 7-дневен срок от връчването.

Възражение срещу протокола не е подадено, поради което на основание чл.74, ал.5

ЗЗО от ответника е издадена оспорваната заповед, в която са възприети изцяло констатациите на проверяващите. На основание чл.408, ал.1, т.1 и ал.2 и чл.422, ал.1 НРД МД 2018г. на лечебното заведение е наложена санкция – финансова неустойка, на основание чл.414, ал.3 НРД МД 2020-22г. в размер на 200 лева по чл.30, т.5 НРД МД 2018г. и чл.55, ал.2, т.3 ЗЗО, за това, че лечебното заведение е изискала плащане и доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК и влиза в цената на клиничната пътека. Заповедта, съгласно отразеното в нея, е връчена на управителя на Университетска многопрофилна болница за активно лечение /УМБАЛ/ [фирма] на 22.04.2020г., а жалбата, по която е образувано настоящото производство е заведена в деловодството на административния орган на 11.05.2020г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК и от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за оспорване, с оглед нормата на чл.4, ал.1, т.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020г. и за преодоляване на последиците.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът намира следното:

Разпоредбата на чл.72, ал.2 ЗЗО предвижда, че контролът по изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска и/или дентална помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица - служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК или от оправомощено от него длъжностно лице, и от длъжностни лица от РЗОК - контролори. Управителят на НЗОК или оправомощено от него длъжностно лице може със заповед да разпореда извършване на проверка от контролори от РЗОК с участието на служители на НЗОК. Ал.3 на с.р. гласи, че служителите на НЗОК по ал.2 могат да извършват проверки на територията на цялата страна по заповед на управителя на НЗОК или на оправомощено от него длъжностно лице. Служителите на РЗОК - контролори, могат да извършват проверки на територията на съответната РЗОК по заповед на нейния директор или на оправомощено от него длъжностно лице, както и проверки на територията на съответната РЗОК или на територията на друга РЗОК по заповед на управителя на НЗОК или на оправомощено от него длъжностно лице.

Според разпоредбата на чл.74 ЗЗО контролните органи по чл.72, ал.2 осъществяват дейността си чрез планови и внезапни проверки и по повод подадени жалби /ал.2/ като при установяване на нарушение по чл.73, ал.1 /вкл. във връзка с вида и обема на оказаната медицинска и/или дентална помощ по договор с НЗОК/, съответното длъжностно лице по чл.72, ал.2 съставя и подписва протокол, в който описва установените факти. Екземпляр от протокола се предоставя на лицето - обект на проверката, срещу подпис, а копия от него се изпращат на управителя на НЗОК, съответно на директора на РЗОК и на съответната районна колегия на съсловната организация на лекарите или на лекарите по дентална медицина /ал.3/. Лицето - обект на проверката, има право да даде писмено становище пред управителя на НЗОК,

съответно пред директора на РЗОК с когото е сключило договор по направените от длъжностното лице по ал.3 констатации в 7-дневен срок от връчването на протокола по ал.3 /ал.4 на чл.74 ЗЗО/. Според ал.5 когато лицето - обект на проверката, не изрази становище по ал.4 или изразеното от него становище не съдържа възражения по направените от длъжностното лице по ал.3 констатации, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК издава заповед, с която налага санкция.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – управителя на НЗОК, в рамките на предоставените му от закона правомощия, упражнени в конкретния случай от подуправителя на НЗОК, на основание Заповед за заместване № РД-09-280/02.03.2020г. на управителя на НЗОК, за периода от 04.03.2020г. до 24.03.2020г.

Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма като съдържа задължителните за административния акт реквизити, посочени в разпоредбата на чл.59, ал.2 АПК. При издаването ѝ не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Заповедта е издадена в резултат на проведената процедура по извършване на проверка на лечебно заведение, сключило договор за оказване на болнична медицинска помощ с НЗОК. Проверката е извършена въз основа на заповед на управителя на НЗОК, в която са определени нейния предмет, лицата, които ще извършат проверката, началната ѝ дата, като препис от заповедта е връчен на проверяваното лице. За резултатите от проверката е съставен протокол в съответствие с разпоредбата на чл.74, ал.3 ЗЗО, препис от който е връчен на проверяваното лечебно заведение като му е предоставена възможност да депозира възражение срещу описаните в него констатации.

В подкрепа на извода за отсъствие на допуснато нарушение на административнопроизводствените правила следва също така да бъде отчетено и обстоятелството, че § 10 ПЗР НРД МД за 2020 – 2022г. изрично предвижда, че в случаите на констатирани нарушения, извършени до 31.12.2019г. през периода на действие на предходния индивидуален договор с изпълнител на медицинска помощ, се прилагат глобите и санкциите, предвидени за съответното нарушение в ЗЗО и НРД за медицинските дейности за 2018г., като се спазва процедурата за осъществяване на контрол по ЗЗО и този НРД.

Заповедта е съответна и на материалния закон.

Разпоредбата на чл.55, ал.2 ЗЗО в приложимата ѝ редакция предвижда, че Националните рамкови договори съдържат: 1. условията, на които трябва да отговарят изпълнителите на медицинска помощ, както и реда за сключване на договори с тях; 2. отделните видове медицинска помощ по чл.45; 3. условията и реда за оказване на помощта по т.2; 3а. обемите, цените и методиките за остойностяване и закупуване на видовете медицинска помощ по т.2; 4. критерии за качество и достъпност на помощта по т.2, включително конкретни индикатори за оценка на качеството на лечението на пациентите; 5. документацията и документооборота; 6. задълженията на страните по информационното осигуряване и обмена на информация; 6а. условията и реда за контрол по изпълнението на договорите; 6б. санкции при неизпълнение на договора; 7. други въпроси от значение за здравето осигуряване.

Н. рамков договор за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2018г. /НРД МД 2018г./, в Глава деветнадесета, регламентира реда за сключване и изпълнение на договори за

оказване на болнична помощ по клинични пътеки, амбулаторни процедури и клинични процедури. В чл.288 от него е предвидено, че клиничното проследяване на състоянието на пациента и извършените диагностично-лечебни дейности се вписват в История на заболяването /ИЗ/, а извършването на дейности по КП се отразява в медицинската болнична документация и в посочените в разпоредбата документи. Според чл.289 в хода на хоспитализацията се документират и резултатите от извършените изследвания и процедури, използваните лекарствени продукти, проведените консултации и други обстоятелства се вписват в болничната медицинска документация съгласно изискванията на министъра на здравеопазването и утвърдените в лечебното заведение правила /т.5/, като използваните в хода на лечението на ЗОЛ лекарства (вид, доза - еднократна и/или дневна, курс на лечение) задължително се отбелязват в лекарствен (осигурени от изпълнителя на БМП) и температурен и/или реанимационен лист на пациента и в ИЗ; в епикриза се отразява информация за проведеното лекарствено лечение /т.15/.

Съгласно чл.30, т.5 НРД МД 2018г. изпълнителите на медицинска помощ се задължават да не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицински изделия за определени КП/АПр, в които изрично е посочено.

В настоящия случай ЗОЛ Ж. е хоспитализиран на 21.07.2019г. по КП № 54 с основна диагноза „Синдром на Г. Б.“. Съгласно т.1.5.1.2. от алгоритъма на клиничната пътека се провежда лечение с имуноглобулин или плазмафереза. Не е предвидено доплащане от ЗОЛ. В този см. е и подписаната от Ж. декларация – л.10 по делото, видно от която той е информиран, че разходите за диагностиката и лечението му се заплащат изцяло от НЗОК. Видно от вписаните в ИЗ декурзуси лечението с Р. е включено на 22.07.2019г. след медикация с U. /л.12 по делото – гръб/. Вписаното от ЗОЛ предпочитание за лечение с посочения лекарствен продукт – Р., вместо с I., следва във времето началото на прилагането на лекарствения продукт Р. – същото е вписано като забележка към вписаните декурзуси от визитацията на 23.07.2019г. /л.13 – гръб/. В този смисъл тезата на жалбоподателя, изложена в жалбата му, че посоченият лекарствен продукт е приложен поради несъгласието на пациента с другия предписан му препарат – I., не може да бъде споделена.

По същество и видно от мотивите на оспорената заповед, санкцията е наложена не въз основа на такива мотиви, а предвид констатацията, че приложеното на ЗОЛ Ж. лечение с препарата Р., само частично – 3 прилагания, е осъществено с продукта, доставен от болничната аптека. Останалите 9 прилагания са извършени отново със същия лекарствен продукт, но със сериен номер на флакон, който не е отпускан от болничната аптека и не е доставян в лечебното заведение. Тези констатации са обективирани в съставения протокол за резултатите от извършената проверка в лечебното заведение, срещу протокола не е подадено възражение, същият не е оспорен в съдебно заседание, нито са представени доказателства, опровергаващи констатациите, обективирани в него, напротив в жалбата се съдържа изрично признание за това. Вписването в ИЗ на 23.07.2019г., на предпочитанието на Ж. за лекуването му с препарата Р. отново не обяснява защо е приложен 9 пъти препарат, който не е закупен и доставен в болничната аптека, при положение, че трикратно е приложен такъв и то преди 23.07.2019г.

Изложеното обосновава извод за съответствие на констатациите на административния

орган с приложимите правни норми и осъществяване от жалбоподателя на вмененото му нарушение по чл.30, т.5 НРД МД 2018г.

По изложените съображения съдът намира оспорената заповед за законосъобразен административен акт – издаден от компетентен административен орган, в предписаната от закона форма, при отсъствие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му – недопускане на нарушения по изпълнението на договори за оказване на болнична медицинска помощ. Този извод обосновава неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Университетска многопрофилна болница за активно лечение /УМБАЛ/ [фирма] срещу Заповед за налагане на санкции № РД-253С-33/06.03.2020г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: